

MIC. # 9151 (RAB. 2293)

KITSUR HALAKHOT HA-RIF

קצור הלכות הר"ף

[16--]

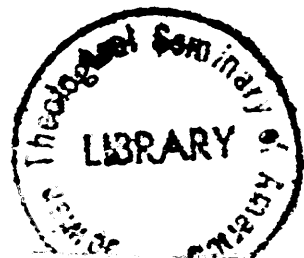
SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

וכולם ומשקים שוטפים ועובדים עם רמזים הם העבירו את הדם
כל צפנת הכוסות רמינה שיחי חוכלים ומשקים בשמן קוראדם חבל
פתח פתות כת' דכי חייטינן כערכב דוקא בנאצה נוקוראדם " ררבין
קושט שפקב במשקו טרפה ולא מלקום שחיטה קוז סתקין היילך
חס התחיל לשחוט ברבין קושט חצי משקו וגמר בושט עמא שחיטת
פמולה וכי אמרינן דהגריהק בשליש כשרה דוקא בקנה חבל בושט לא
ועישר תרבין קושט כל קדמבם דכבהמה וזיה כדי שיתקם בשתי
אנכשהי וכשף הכל לפי ג' וקטנו ומכחן ועד מקום שישע
פרעם פרעם שדומים לברס קוי מקום שחיטה וכת' קד' ל' ש' ו' ו' ו'
שקבלה מידו כידו מחיו דשייער וטט בשוף מלמעלה כנפ' ו' ו' ו'
משפוי כובע ולמטה עד ראש כנף קדימה דהחזונה " שיער ש' ו' ו'
בקנה משפוי כובע ולמטה עד ראש כנף קדימה דהחזונה שהיא גלוה
כשמעמידה קטבן ובלט שלח המטוך מחרה ודכה חלח כשהיא
למשכת מחרה כדרכה ותרעה זהו מקום שחיטה " פירש קין על
קריף נעקרו וקסילעם עם קבשר שבלחו קייטו דתקן עטל לחי הפתח
כשר נעקרו ממקום חכיים בכשר שבלחי חס נעקרו כולם קייטו ע'
עקור סימנים וכן עלי חס נעקרו כחן מעני ופחן מעט כיון שאף מישען
הנשחר חלוע קרבה קרי קוז כמי שנעקרו כולם אבל חס עקורין לקום
אחד ומישען קייט חט שע כשר עוד כח ומילנים שנעקרו זה חלוד
לה מצטו חיסודן כגמדה חלח שר"ח כל שקוז טרפה " פאוקת הגרנד
ברוב חללה ב"י טרפה אבל ברוב עפה בלתי כשרה " חכס שטח
חין חכרו רשאי למקר אפר חין חכרו רשאי להכיר וכת' קין דהע
מילי במילתא דלח בשיקול הדעת כען דחפלנע רבי תנאי או תני חלוי
ולא חייבוי קלברת כמחן חלח דסוגין בעלמא כחד מטיקו וחול מיוועל
בחדך קייטו טועה בשיקול הדעת וכן חס טעך בדבר שקוז חלוי
במברא כען חראות קרימה שיש חקם בשדות ויש חקם טרפה

4235

גרים וטעם וחמר טרפה קם דינא ואין חצרו רשאי להחזיר אבל אם טעם
בדבר משנה או חלי בדברי החמוראים לא עשה כלום ורשאי חצרו
להחזיר דין אחר דין על גדה או על טלית וכן עדים שהעידו על שאל
או על טלית שהיה של פלוני בלא רשאים לקנות אותה חפץ אבל אלו
חכמים הרחק מן הכישר ומן הדומה לו וכן ק"ץ דהא דאמרו כולם
רשאים לקנות אותה חפץ דוקא בזהם שנים ואחד מקם לקחו אבל
באחד שדן או שהעיד אינו רשאי לקח חיישינן שלא עיטן טעם באותו
חפץ וקאי דאמרו כולם רשאים אבל הרחק מן הכישר דוקא בדברי
שאל שדבר בשולח דחופץ חשדא אבל בדבר שנמכר במוסקל אין בן
החוק מן הכישר " בכור טוהב בזמן הזה וכשהוא תם אינו רש
לקח דהוא הכהן לשחטו ככל במוסמות לטחטן ואינו נמכר במוסקל
אלא בשולח " איזהו תלמיד חכם שמחזירים לו חבדתי בטביעות עין
זה קרויה טרפה לעיניו פי ק"ץ שנוה ספק טכ טרפות כשהמת ואולם
ואינו חס עלה ואחרים פירשו שהגע לבלי כך שיודע לחזור ולפרש איזהו
טרפה ואיזהו כשרה ואינו צריך להוראת אחרים " עקבה הגבירה
עקבים קטנים במין עקב טפה אם יש רוב בין העקבים ובמה שביניהם
טרפה והעמול עקבים שאין בהם חסרון אבל עקבים שיש בהם חסרון
ממנו פנים לבחיסר הם ומה שביניהם וטרפה ואע"ג דלכת רוב וכן
ק"ץ דהא דאמרו ינן טלה שבין העקבים היו כאילו אינו דוקא לעקבה
שמוטם כל כך שאין בין עקב לעקב כמלא עקב אבל אם יש יותר מכשיער
הוא אין מה שביניהם ממנו רפת לבשיער חלק העקבים לבד ואם טלה
יולדה רצועה להרבה ממנו רפת לבחיסר אי מעלתה וקיה טרפה "

עקבים

שבנקבים לבדן אין בהם רוב חלק עם מה שביניהם טרפה " נפחה
הגרנית כגון שעקבה עקב מפולג שיטתו חסרון חסן חולמים חסותה
חיסר כמו שאמרנו בנקבים ב"י שיטתם חסרון חסן כד שיכנס
חיסר לחבו זהו פי ק"ץ אבל ר"י פי"ג נפחה כמין דלג ולא עמד
הפחת חלק קוח עם כמו דלת כמוזנת כד שיכנס חיסר לחבו ושיער
גדול קוח זה מחיסר שאמרנו למעלה דהבין כשיטת נכנס ויחזק משה
שקדלת סותם הקב והרמב"ם כתב בדברי ק"ץ והשיע קדחכר " "
נדרקה הגרנית לחרבה חפי לה נותרה כה חלק משהו למעלה ולא
למטה כשרה " עקבה הגרנית למטה מן החוק עדין כד יחזיק
במטהו " עקב קרום התחתן של מוח טרפה קרום העליון כד
וכת ק"ץ טרפה מדברי ק"ץ שחשבו שלא עקב חסן חסרון טרפה
אבל בחידושי קדמון כתוב שלדברי ק"ץ חיה טרפה עד שיסקל
שעם " מוח וכל מה שבעלגלה עד שלא קרעו לחת מן הקדרה
לעמוד חוט עדין כמות שהם עקב במטהו טרפה הרחיל למשך פי
עדין חוט הקדרה שאם נמשך רובו של עור טרפה ומקובץ קורא
מתחיל למשך מן הפנים ולחזק ומן הפנים ולעטם היו כמות וטלם עלמם
חסברה פלפלים " עקב חלב לבית חללו בין לחלל גדול בין לחלל קטן ט
טרפה " לאחר שהקנה נכנס לתוך החוק מהפגל לשלש פיתולים אחד
פירש ללב ואחד פירש לריאה ואחד פירש לבשר כולם נקובים למטהו
זהו דעת ק"ץ אבל ר"י כתב שקנה כבד הוא כבד ואינו נקוב למטהו
" חוט הקדרה ש"ק שנמשך רוב עורו סביב חשבו שקמוח לא נמשך
טרפה ואם רוב עורו קיים והמוח שברובו נמשך כשרה " הוחרך
המוח של חוט הקדרה שנמשך סקירתן של מים או טלמלם כדונג
יובת האש וכשמעמידו אינו יכול לעמוד פסול אבל טלמלם שהולו
מתנדב כשר ואם אינו יכול לעמוד מלפני כבדו פסול וכתב ק"ץ קט
פסול דקמרה וקמסה הוא קדין עמי למוח קדאש " עד היכן כחו

מקדד ליה קדרת רב ער דכונען חפ' משח בעלמא כשרה ואם לא חסד
היה וטרטה וכת בעל הדמטר דדבר תימא הוא " העתה תפוצע
אנע דמליכין לקדדי לית להו בדיוקוהו אלח טרפה והע חילי עלא כסדרין אבל
כסדרין היינו רבתיקו וכשרה כההין רשי פירש העתה תפוצע דמליכין
ליה להו בדיוקוהו לא כשורו דודאי סי סורכא זו מחמת טקב היא ופירא
הוא קרום שעלה מחמת יוכה בריחה ואינו קרום ועל כסדרין כענין
שתים החיטונות טרפון כסירכא למעל לא מציעת אומחיתה אבל
בין כשרה חפ' שחביתה חענה עלה ודולה לריחה שנקבה
גמלה שהיא כשרה ולפי שיטה זו של רשי שאומר שאין סי
לא טקב ראוי לאמר סירכא תלויה בכל נוקוס שהיא וכן ר'
אמר חפ' כסדרין כשרה סירכא קולבת חגב לב אומחיתה
לא אומחיתה לחיתוך חס סירכא יוצאה כשיטלי דאוש ונמחה
בחקוס חענה וכת הדין כל טרפה שהיא יכול להתרפה מחייה
או על ידי רפואה אומחיתה אנו טרפת וכשרה זוהי שיבת רשי
שקובר שאיסורה אל סירכא חסוס טקב אבל אחרים כתבו שטעם
איסור סירכא חפ' ענין ענין להפריד ולעקב שר הריחה
וכל העתה לעקב כעקוב דמי ולפי זה היה אפשר להתיר סירכא
ככסדרין חפ' לחיתוך חגב חיישי לחיתוך לשיטלי וכן לפי שיטה זו
סירכא תלויה מותרת היא שהיא חונה יעזייה להתפרק אלא שהראשונים
כת' יעריכה בדיוקה וכן כת' חמלכס שיש מקומות שאוסרין סירכא
תלויה ואיסור גדול יש בלי שעשה כן אלא כודקים אותה חס תישלחה
לן הקב כשרה והחנה הפעום להתירה בלי בדיוקה וכן ערחה
וע דרך אחרת לקררם שהיא חומר דסירכא עלה בחקוס ופירם
חעוס טקב היא אבל כשרה סירכא בחקוס רבתיקו תולין שחפ' דחוק
רבתיקה עלו נעשות סירכא ולא חעוס טקב ולפי שיטה זו אומחיתה
סמוכה לרוטן חפ' לענה חלע כשרה שהסירכא זו מחלה דוחה פירמה

נעשתה סירכא ולא חעוס טקב ולפי שיטה זו חונתה סמוכה לרוטן חפ' לענה
חלע כשרה שהסירכא זו מחמת טקב דחוק רבתיקה נעשת ודחמרי לקמי
והיא שחחזו כבשר שריחה אבל לא חעוס היינו דיוקן כענין כקב ודאי
אבל על עקבה ולענין כסדרין ושלם כסדרין יש מי שחומר דכו מכסדרין
כסדרין דוקא ככדיוקה אבל בלי כדיוקה אסורה אבל רבנו קחי גחון ס'
דכסדרין לא בעי כדיוקה כלל וכן חנה נאויכח חוד דכו חמריין שלם כסדרין
טרפה דוקא שאין סמוכות אלא כסירכא אבל סמוכות לגמרי כשרה
ויש מי שכת' בקפך שלא הכשירו כסדרין אלא כסמוכות אבל כסדרין
טרפה וקדן כת' לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא בין סמוכה בין
כסדרין כשרה שלם כסדרין טרפה וכת' קרב אלברגלוע דאפי' חפ'
אונות יש שלם כסדרין כענין שהסירכא חגב לב אומחיתה לגב ופיר'
חינו אלא מחיתוך לחיתוך וכן כת' הגאונים ואחרים חוסים ואומרים
שחינו יקרא כסדרין אלא כסירכא ישרה אבל חס קולבת צאלכסון חייקו
של אונות זו לטובה על אחרת חפ' לחיתוך לחיתוך שהיא סמוכה לטרפה
וכת' הדין זו חומר יתרה והחנה בזק להתיר אבל חגב לב וכן לחיתוך לית
ומשיטלי החונות לשיטלי וכן לחיתוך לשיטלי חפ' לאסור ואומחיתה
לחומר שאלה כסדרין לחיתוך לחיתוך כת' רשי שיש מי שאוסר אבל הוא
כת' בשם רבו עגף האומח חוש שלה והיא כסדר חונות וד'ס יין חזאריה
ואעפ' כן יש לדון כדברי רבו על רשי וכן כת' הרב אלברגלוע שהגאונים חתיו
דבר זה בכנופיה עב מלשון הדין בקוצר " שת' כושית כריחה סמוכה
לקדדי טרפה ויחן להם כדיוקה דכיון דסמוכות זולנו מרעך שכל אחרת
דיוקת חת חברה סופ' של שר הריחה לעקב ואם היא אחר וערחה
כשתים חבתיים סילוח ומעק לה חס נשפכות לקדדי חתה היא וכשרה
ואם אינם שפכות שתים חס וטרפה " חחש אונות ישלריחה שלם
חייחן חבקה ודיח למין חטב כשרה תלויה ברעלה וכע חענה כלפי
חטב ושתים בטחאל חס חשרה אחר חס אונות שיש בימין או אחר

בשמאל טרפה ואם יש יורה כשרה והיא שהיא מקמה כלומר מנחא איננו
שהיא בשורת האונות אבל אם היא מנבה חט כעלה על הדם טרפה וכתב
הרמבם דדיקה כעלה על הדם אבל פחות משיעור זה אינה טרפה וכן דעת
הרמבם אבל יש מי שפרש דחט פחות מבחן טרפה " ענוותן דורדא אם
היא מבטלים איננו בשורת האונות כשרה אבל מנבה טרפה והן ענוותן
דורדא היטן מ"ד דדוקא כשהיא במקום שהיא רגילה להיות אבל אם אינה שם
או שהיא גדולה כשאר האונות ואינה דומה לענוותן דורדא טרפה ולא עריה
כן דעת הר"ף היטן דחיתת תרת ענוותן דורדא ר"ש אפר אבל הגאונים
בין עריה מדברי הר"ף וכן כתבו בתעם בשם רבינו אפרים
ועל כן דעת הגאונים הוא שאם אפר אונת אחת מלימין הורדא משלמה
וקרא כשרה ואם אפר בשמאל אינה משלמה וקרא טרפה וכן דעת הרמבם
אבל ר"ש אומר שבין שאינה בשורת האונות אינה משלמה ואם מימין ובר
הרב אלברגלוט שאם חזן ורדא טרפה אבל הרמבם כתב שהיא כשרה
וכל היטן שהיא סרוכה הורדא בין באונות שבימין בין באונות שבשמאל
ואם לבס של טרפה וכן דעת הגאונים " ריחא דדמיה לחופתה טרפה
פי' היטן דחמרי כחמה דחופתה ואיטן דחמרי קשה משנה פגשתה דח
דחופתה והוא עין ואיטן דחמרי חלקה כחופתה שאין לה חיתך אונות
טרפה וכתב ר"ש דוקא שהיא חלקה לגמרי שחינועכר חיתך האונות
אבל אם יש בהם קבר כמן מדק כשרה ויש מי שכתב שאם איטן סכין חד
ומפרידים חותה אם יוצא רוח מביטתם חתה היא וטרפה ואם לא כשרה והן
קסכיס לרבין " ריחא שיש לה מריח פכחול שחינו לא ידוק ולא ח"ד
שחור כשרה ואם כקודמיהו יבט טרפה " ירוקה ככרתה חו' חדומה
כשרה " ריחא שארחה עלה דומה לחרחה כבד כשרה פלחא עשר
טרפה כך פירש ר"ש וכן הרמבם והן אבל הר"ף פירש דלאו לחי
חי' חלן בלמשותף אם בלמשותף כבד כשרה בלמשותף כשר טרפה
" ריחא שירוקה ככשורת חו' ככרכוס חו' כחלמן בינה טרפה " כתב

רבינו קא"י מריחות האסורות שיש בריחה וכיטווחיה חותה לרבה לבר
למריחה כשר כשרה וכלן טריות כשהיא נטחה עשום וכן כתב הרמבם
" דיה מקום אטום בריחה שחינו עלה כנטיחה בחותה מקום מביאים
סכין וקורעים בחותה מקום אם מחמת מונח כשרה דמונח בריחה כשרה
ואם לאו מוטיבוס שם קש אורוק חו' פלומה אם מבצבץ כשרה ואם לאו
טרפה " קרום שעלה לחמת מפה בריחה אינו קרום " ריחא שבשרה
עמוח כרך הקרומות ונשפך לראשק לטיפה כקיתתן שלמים ונלחח שחשק
כשרה והוא שהם מלחנות קיימים וחיד טרע שהם קיימים מביאים
קערה של חרס לחופה טרפה וקורעים הקרום והכל נשפך כקערה
יש בה חוטים לבטט טרפה ואם לאו כשרה " ריחא שחמה מביאים
שעמוקה לקערה חט' לחזקת רביעי' כשרה דחסרון מבטלים לא שיה
חסרון " עטלה האם שקולד מונח בה כשרה ור"ח אחר לקחן שהיא טרפה
" התלעה הכבד כשרה ואיכא מ"ד שחשפי שהר"ש כולה כשרה חטלו
לא נשתעיר כזית במקום מרה וכזית במקום חיותה והן כ"ח וחו' שחטענה
דחכא למיזה דיקח כשנשתעיר וכו' " ריחא הסמוכה לדופן שהיא דבוקה
בלענות כנגד החולה קבולה לא שחט סמוכה לעצמו לא שחט סרוכה מעט
העלתה עלחיס ר"ל חכעבובשת סביבות סמוכה לדופן בין לא העלתה חושפין
לה וכי' עשויים מביאים סכין עתו מחודד יפה ומפרידים חותה לן הדופין
ורואים אם יש מכה בדופן כשרה עמחמת הדופן הוא ואם חזן חכה
דופן לחמת ריחה הוא וטרפה פי' אם יש מכה בדופן כשרה ור"ח לן
ע"ד בדיקה אבל קצת הגאונים כתב שאין לכשירים חותה כלן בדיקה
וכופחים חותה וכתב ק"ח ור"חוי לחוש לבריחה ואם אין מכה בדופן
טרפה לחחקה עלה בדיקה כך עריה מדברי הר"ף אבל ר"ש כתב שמה שיש
שמהט לה בדיקה והבדיקה היא חו' חפרידים הריחה משם ומעחי חותה
פלים טעמים וכופחים חותה אם מבצבץ טרפה ואם לאו כשרה ולפי
כבר ר"ש כל שחט סמוכה ריחה למקום שאין קעב פיסל כגון לערה

חולש ומן של אולארפס קלב חולארפס קכב מהט כדיקה ואין כן דעת
הדין ובאלו המקומות שחין הקב טסל בהם וכיוצא בהם כח הדעה
מן המטרשים שדינם ממש כדופן שאם יש בהם מכה כשרה אבל
הדומין כח שאע"פ שיש בהם מכה אפשר שלחמת הריאה היא ש
שנחיים שלה עלתה בהם מכה וכשרה וטרפה והיכא דאיכא חלה
כדופן דתלעט כדופן וכשרה כח רבינוקא"י נאון דקטמילי כשקמילי
כנגד המכה אבל חוץ למכה או אפי' היא במקום המכה ויוצא למטה
קנת חוץ למכה אסורה " ריאה הקמוכה לדופן כנגד האונורה
שקמה ודופן שותמתה כשרה דהיינו מקום רבותה וכחב ה"ן
היפא שמרובה אונה לדופן מגבה לט חלה העף מרפה והר"ב
אלברגלוט כח שאפי' בין חיתוך ולדופן מרפה ולא חכשירו לא חובן
כלפי דופן וכי אמרינן ריאה הקמוכה לדופן כנגד האונות כשרה
היינו דוקא דסבך בבשרה אל שנחמה הסירכא בבשר שכן קלעית
אבל בלענת עמין אין זו סירכא קיימת וטרפה והיכא שנחמה
בבשר ובעצם הדמבם התיך אבל יש מי שאומר ורבינו גרשום התיך
אפי' נחמה בעצם בלבד וכן דעת ר"ת והא דאמרין והוא דסנך
בבשרה לאו לה טקי היכא שנחמה בעצם אלא לומר דכח אחר אכסר
דוקא שנחמה אבל לא נחמה מרפה " ריאה שזנ שקעלתה לחיים
ואפי' נחמים גדולים והוקעו כסלע כשרה ואע"פ דחליאין חוגגין
או מים זכים והע מילי בשלח הקריחו אבל הקריחו מרפה
וכח הדמבם שכשמוצא קלחה צריך לבדוק הסימטון שתחתיה
ואם נחמה נקוב מרפה וה"ן כח שאין חוששין וכן כח קלעבן "
מחט שנחמה כריאה בין מחט גדולה בין קטנה בין נכנס דרך
חודא בין נכנס דרך ראש העב כשרה והע מילי כשהריאה היא
לפעטו שלמה שסופחים אותה ואם אין בה נקב כשרה דאמרינן
דרך סימטון נכנס אבל אם אינה שלמה לפעטו אפי' נכנס דרך

ראש העב חיי שינן שלא דרך וטט נכנס ייקב חתה דקין והרופס קריין
ונכנס " סימטון הריאה שנקב לחברו חלה פעולו שמתעלה לחברו
לחברו או אין חברו סותם מפע שקוח קטה וטרפה וכח ה"ן ודוקא
שאנו דואים שנקב לחברו אבל מחט שנחמה בבשר הריאה ועלתה
בנחמה אע"פ שודחי נקב הסימטון חין חוששין שמה נקב לחברו
נקב אחר פיעול מרחוק בערה הריאה נכנס לנקב ומגן עליו וכשרה
" קדרא דכנתא פי דקי קסובבים סביב סביב כעלח שנקב בחותמ
שהוא סמוך לחברו ולא לעד קחטון כשרה שחברו מגן עליו " מחט שנחמה
בחיתוך הכבד אם ראש העב שלה שהיא נקובה בו יוצא לחלה הקמלה
וחודה לתיך הכבד מרפה שדרך הושט נכנס ונקב ויאל ואם ראש העב
בתוך הכבד וחודה יוצא תוך חלה הקמלה כשרה אבל יש מי שכתב
שאם יוצא חודה של מחט לחוץ מרפה שמה בחודה נקבה אחר מן הארץ
שנקובתן במשהו ואין כן דעת הרשב"א והל שכתב ראש העב לתיך קפי
דאמרינן כשרה במחט גדולה שחמה עב חכל במחט קטנה שאין ראש
עב בין כך ובין כך מרפה מלפני שנקבה אף כראש העב " מחט
שנחמה בשתי בית הקוסורה והוא שבמנה קטרס יש מקום ערוץ עשוי כ
כסובע ונחמה דלפני פאולה כחלה אם נקבה חתה דופן הפטמיות ולא נקבה
עם חתה קטנה הרי זו כשרה ואפי' נחמה קטנה חלה העף ואם נקבה קב
יוצא לחוץ מרפה " מחט שנחמה בסמטון גדול שבכבד כשרה מכלין
ובח ה"ן והוא קדין לריאה שחם נחמה מחט בסמטון גדול שלה כשרה
ואפי' הריאה שלמה לפעטו אינה צריכה כדיקה " גרעין של ריאה שנחמה
במרה אע"פ שחיה יכולה לערה דרך סמטון כשרה אבל גרעין של ריאה
מהך שהיא חדה מבינה בע " כח ה"ן מחט שנחמה במרה מרפה
מפני שערך דך ועקבה חכל בשאר קח צדים שערן עב אע"פ שקילק
במשהו אם נחמה בחלק מחט כשרה אלא אם עתה שר אבל קרב בעל
האבות כח מחט שנחמה בלב מרפה ויש מי שכתב שלא חלה כן לא בלב

בלבד אבל עשר זקוקות בענין כרם וקרקבן על עוף כשרה וכן חמנו
ומיהו בדיקין חייטין כדחייטין במרה " עקבה הריאה במקום שא
שלא שמש ידו של טבח כשרה שהיה צידו של טבח " תולעת הינא
אין קריאה וטוקבה אמרין אחר שחיטה פריש וכשרה " חלב שעל
גבי הקיבה מותר וקמ חלב שמכפסם לעוגל אבל חלב שעל שעיני
כקשה חסור זהו דעת קריף וקרימבס וקרימבס חבל רשוי סרב
לידן תריוהו אמרין " חלב טהור סותרם בענין דקין שטקבו וחלב
קרי חסרתו סותרם חתהקב כשרה חלב טמא אינו סותרם בענין
כרם אין חמסם שטקב וחלב המכסה את הקרב סותרם חתהקב
טרפה " חלב חיה שכטבו בכמהלך אסור אינו סותרם ואע"פ שהיא
מותרת בחיולה " חלב שיעל חלחלת שקורים טבא חיה איס עקבה
ואותו חלב סותרם הקרב חיה שהימה וכן עומן חלב העשו כבוצ
אינו סותרם לשום עקב וכת קין והיינו טעמא דריאה הסמוכה
קמרוכה לשומן חלב והיא טריה " בני מעים שטקבו וליתן סותרם
שאדוקה בהם מבפנים סותרתן טריה " מרה שטקבה וכבר
סותרתה כשרה " מקיפים כבני מעים בענין שנאמר יקב בהם
ואין ידוע איס קודם שחיטה היה הקרב אולא אחר שחיטה טוקבה
עקב אחר באותו קמיע ומדמים נקב זה חל זה איס דומים זה לזה
בודאי שאחר שחיטה עקב וכשרה ואיס אינו דומים טריה וכת
בעל העיטור דבכלל בע מעים לב וקרקבן וכבר הילכך מקיפים
בהם אבל ר' יונה כת' שאין בכלל בע מעים אלא כרם ודיקין אבל
לב וק' וקרקבן וכבר אין מקיפים בהם " מקיפים כריאה חפ'
מריאה של סהמה זו ריאה של בהמה אחרת וקמ מדקה לר' יונה
" בענין שאן לשון או חגמה לנשה כענין שור לשור אבל שאן לשור חועור
לא לשון לא כד תירא קריף וכן כתב קרימבס אבל רש"י תירא לר' יונה
זו משעריין מדופן הריאה יחייט לדופן שלאל ומגפה לעפה קייט חילוף

למח

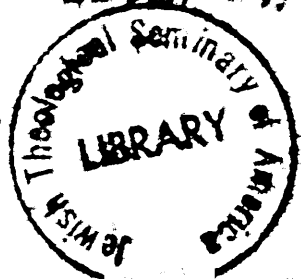
לאומה ומדקה ולקה מאומא לאומא " הקנה עשוי טבעת טבעת ואורן טענה
אין מקיפים את הקנה ולמד הטבעת הוא תפוך ועדוקטע הוא בער ומלקוס
התפוך ללקוס התפוך וכן מלקוס הבשר ללקוס הבשר מקיפים איס נלמא
פסוקה או קדוה בכאיסר אבל מלקוס תפוך ללקוס הבשר וכן להפך אין
מקיפים " חלחלת במקום קדבך שהיא רבוקה בירכס אפי' עטל כולו
כשרה והוא שנטתייר בו כדי ארבע אצבעות לדברי קריף אבל יש עפי'
שתי אצבעות ויש שהרשו אחת וכת קין הילכך למעלה מלקוס קדבך
כמסקו שטקב כשרה עד דאיכא רובא " כרם קפגמי שטקבה טריה
ואי זוקי כרם קפגמי עד קברם הריאה את הקרקע ושאר הכרם קייא
כרם החיטוע וכת ק' טבא דלפיא אונת חלק מן הכרם הריאה את הקרקע
קובצת כמסקו ושאר הכרם שקויא כנע קלעות והשדרה כרובו ואימס
חומרים כרם קפגמי קייא כל קברם כולו ואימס כרם החיטוע כשר
החופה חת חב הכרם " כרם החיטוע שנקריעה רובה אפ' עלפי שאין
בקריעה טפח או שיש בקריעה טפח אף עלפי שאין בה רובה טריה
וחס קדרה ביותר מסלע שיעור שיכנסו בטקב שלטה גרעינת תורה
עם החובל כדוחק אוכלת אוכל כדאכ כדיוח טריה " חמסם ופ' יב
דכוסית והיא סוף הכרם עשוי כלין כובע והמסם מחובר לו וכשאת
מברילן יש דופן לנה ודופן לנה איס עקב חוזה חוזה שלא בלקו חבוה
שדעקב ערה מחוץ טריה ואיס עקבו במקום חבורם והעקב הולך
מחלל שלוק לחללו שלוק כשרה " בית הכוסות זה מקצת עבה ויש
בו שט ערות ומקצת דק ויש בו עוד חסר איס נלמא חמסם במקום
עבה שלו איס לא עקב אלא יער אחד כשרה ואיס טקבו שערס חסר
אלעד טריה עלמא עליה קורא דם כידוע שהיא קודם שחיטה וטרף
לא עלמא עליה קורא דם כידוע שהיא אחר שחיטה וכשרה ומלכת
שחמסם כיון שאין לו אלא שר חסר כל שטקב מקצת אעפי' שאינו א
מפילש טריה אבל בשכי בית הכוסות דשט ערות ישלו אין חוששו שלא

הצריח ואיננו דבוטט חייטין דוקא בוטטן מלפני עדים רבים אבל
ק"ן כת' שהיא הדין למסמ שאם עקב חצר אחד כשרה וכן כת' ר"ת
אבל צריכה בדריקה וכן בבית הכנסת חצר אחד ואע"פ שאין עקב
חשקו עבר בדריקה ה"ל כשאין מקומו נודע אבל אם מקומו סודע
יש לו בדריקה עוד כת' ק"ן ודחמ"ן מצד אחד כשרה היינו דוקא
כשעקב העור קטעו אבל אם עקב הקיצון מרפה דחמה בט"ך
עקב או אף קטעו חוקוטט " הוג"ר פ"ה המכה בידוע שטרטות
זה נולד שלשה ימים קודם שחיטה ואם לקחה טבח בתוך שלשה
ימים הוי מקח טעות וכת' רבינו אפרים דה"ל במחט שנמצאת
בשחיט בתי הכנסת לפי שאין טרפות זה מצוי אבל בסורבא שאין
מצויה להוות לא הוי מקח טעות דמכר וקביל אבל הרמב"ן כתב
שבין כך ובין כך הוי מקח טעות וכת' ה"ן שא"פ מרפת שאין
אוסרים אותו מס"ק או מקבלתן של נאונים דלמי אמר לה איית
ראיה שהיא טרפה א"פ הכי הוי מקח טעות " נטלה מן הגני
מרפה וכל שלא שהתה מעת לעת ולא עמדה ולא הלכה א"פ בעיקר
לא מיתכשרה עמדה אינה צריכה מעת לעת אבל צריכה לעיקר
ודוקא שעמדה מעצמה אבל העמידוה אחרים אין זה כלום כך
כת' ה"ן שהתה מעת לעת ושחטה כשרה וצריכה בדריקה
הלכה א"פ בדריקה אינה צריכה עקרה יד לעמוד חג"ל לה"ך ע"ה
שה"י כ"ך כת' ה"ן והצריקה היא שיבחרה אם בפסקו הצריקה
אונקדעו אבל אם נשתנו מראיהם אינו צריך לבדוק כך כת' ה"ן
אבל הרמב"ם כת' שצריך שיבדוק אף אם נשתנו מראיהם ואפילו
באותם האברים שאם עקבו או עטלו כשרה אם נשתנו מראיהם
טרפה והרמב"ם מסתפק בזה " נטלה זו שחוטטו לה דוקא כש
כשנטלה מעובה עשרה טפחים אבל פחות מבאן אין חוששו לה
כך כת' ה"ן עוד כת' וכו' ה"ן ה"ל מילי בנטלה מעצמה אבל אם קטילנה

אחרים אפי' פחות מעשרת חייסין " קטח בהמה למעלה ובא ומצא
למטה אין חוששין משום ריסוק אברים מלפני מקצת מדעתה וכל לרעה
אין חוששין משום ריסוק אברים משום דאליד חושש " בהמה
שתלת אחרונים נגדדים אחרית כשרה דאמרינן חול לקח אותה על
הידך וקרב בעל הלבנה כח שחוששין לחוט קטרת " זכרים חוששין
זה אחר זה אין חוששים בהכאתם משום ריסוק אברים ואם נפל לארץ
חוששין אפי' פחות מעשרת מטחים " זכרים טענבים הגנבים
ומטנבים אותם מכותל הקצר לארץ אין חוששין משום ריסוק אברים
לפי שמטנבים אותם בעת כרי שלא ירגשו בהם ואם קחזירו
דרך למעלה מן הכותל חוששים והעמיל שקחזירו מחמת דאף
אבל מחמת תשובה אין חוששים וכת' קרמבן בכל מקום שיש
בשמעתין אין חוששים משום ריסוק אברים אין חוששין כלל קאלר
ואינה עריכה בדריקה ובכל מקום שנאמר חוששים לא בעיט בדריקה
כנפול ודאית אלה בלא עמודק וטהייה מעת לעת בודקים אותה
מעבטו וכת' קרן נלא מוחזור דנהי דכי אמרינן אין חוששים אינה
עריכה בדריקה כלל אפי' הכי כי אמרינן חוששים עריכה עמידה או
טהייה מעת לעת כנפול - ודחיה לבל דבר " על זינח היום מבית
הרחם אין חוששים שלא ערסקו אבריו דרך יעארה ואינו טריך
זקייק מער לעת וכת' הרמב"ם שחפי במקשה ללד קאלר וקרן
כת' אין זה עולה לגוי סוגיית הנזירה " כות המטבחים כשמטילים
אותם לארץ לשחוט אין בו משום ריסוק אברים ואפי' במקור גבוה
" דכה לה על ראשה במקל וקלבה לה כלפי זעבה או על גבי זעבה
וקלבה לה כלפי ראשה ואפי' דכה בכל השדרה אין חוששין משום
ריסוק אברים ואם נשלה המקל במקנה השדרה או שקפה חזקה
לחכה או שקפה אותה לארבה ויש במקל קשרים חוששים וישמי
שאומר שבזה היעני אפי' קלבה עריכה בדריקה בחוט השדרה

נטלה שאמרו עיבה בדריקה כנגד כל החלל דיחה ובעיני מעשים ותענות
 וחוטק שדרה וחולותיה חבל כסימנים אינה עריסה בדריקה וכתב הדין ד
 דמוק אינו עריך בדריקה והבדריקה כבר עתבאר " עוף שחבט על
 פני המים וזאל מדעת חוששי לריסוק אברים ואם שט על פני המים
 מלא קוחות דיו ולא חמרן חלף מלמטה למעלה חבל מלמעלה למטה חוששין
 ואם היו קלפות עינים מושלבים כגדר וקדם הוא לעצים אין חוששי ואם חלס
 ק"מלים הם כעץ חנם ושט מלא קוחות אין חוששים ואפי' מלמעלה למטה "
 יחבט על טלית כפולה אין בו משום ריסוק. אבל אם הוא מרעף על גבי
 יתרות חוששי' כללו של דבר כל שחבט על גבי דבר קשה חוששים
 על דבר רך אומחלק אין חוששים " דבך שטוחים אותו בדף קטן
 והשף ערבך בו והורח עם קדף ונפול ארץ אם לא ערבך חלף כפוף
 אחר מותר ואם כשהיקם אסור " בהמה יש לה עשרים ושתים צערת
 שיש טהם מוח חיה עשרה מכאן ויא מכאן עשהברו חונקרו שש
 מכאן ושט מכאן חו יא מכאן וחת מכאן טרפה והוא שנשתבר ומחנין
 כלפי שדרה ולא משדרן כלפי חזה " נעקרה סלע ואפי' חוליא עמה ופוז
 חצי בית קיבול שהסלע נכנס לתוכו אפי' שגט של קטר השדרה נשאר
 קיים טרפה " בשר החופה אחרוב הסרס והוא קרום עב העבר
 על כל החלל אם עקר ערוכ מה שיש מן הקרום כנגד הסרס או שטול מ
 טרפה ואם מצוקום שהכרם בלה ולמטה עקדע אותו קרום כשרה "
 הגלענית שגזרונה ברוב גבה או ברוב היקפה טרפה " הארי
 וכל החיות הדורסות שלמעלה הימנו יש להם דריסה בבהמה גסה
 וכל שכן ברהק " הזאב וכל שלמעלה ממנו אין להם דריסה אלא עקה
 ואפי' בעינים והו דעת הדיוק והרמבם אבל בתוספות כרבו דזאב
 אף בגסה יש לו דריסה יש אומרים שהזאב יש לו דריסה בקטנה
 שבגסה כעץ עלים ואין הדין סובר במותם " חתול ונמיה ושועל
 אין להם דריסה אפי' בבהמה דקה ודוקא בעינים אבל בעינים וטלחים

4235

R 2293